

Vježbaonica za studente u DV ZVONČIĆ u Zagrebu

Stručna potvrda vrtića

Dječji vrtić *Zvončić* u Zagrebu stekao je poseban status po odobrenju Ministarstva prosvjete i športa. Imenovan je za vježbaonicu Filozofskog fakulteta,

JOSIPA, 6 god., DV MRAV, Mačkovec

Odsjeka Pedagogijskih znanosti.

15. studenog svake školske godine u našem vrtiću započinju vježbe studenata predškolskog odgoja za kolegij Metodika upoznavanja okoline i početnih matematičkih pojmova koji vodi mr. sc. Biserka Petrović-Sočo.

Na početku novih obveza, pored naših dostignuća glede obogaćivanja redovitog programa (od Sveznadara do integracije djece s teškoćama u razvoju) istodobno smo osjećali i nesigurnost i izazov. Bila je to prilika i motiv za dalji rast i razvoj vrtića uz pomoć mogućnosti **UČITI UČEĆI**.

Svojim stručnim znanjem i supervizijom Biserka Petrović-Sočo pomogla nam je, zajedno s voditeljicama metodičkih vježbi Mirom Kunstek i Zdenkom Karabatić, u jačanju kompetentnosti odgajatelja-mentora te njihove osjetljivosti za djecu i buduće odgajatelje-studente.

U radu s djecom kurikulum je bio usmjeren transakcijski, polazeći i nastavlajući se na poticaje koje su davala djeca. Drugim riječima, odgajatelji su s više ili manje uspjeha gradili program na učenim dječjim interesima primjenjujući nedirektivan pristup i razvijajući osjetljivost za zadovoljavanje dječjih potreba, mogućnosti i razvoja. Na taj način smo posrednom stimulacijom vodili djecu u tzv. ZONU SLJEDEĆEG RAZVOJA (pojam L.Vigotskog).

Kod odgajatelja-mentora, imajući na umu njihovu važnu ulogu u osposobljavanju studenata, nastojali smo razvijati sljedeće osobine: kolaborativnost, empatiju, tolerantnost,

fleksibilnost, demokratičnost, otvorenost, iskrenost, taktičnost, samookrivanje, samorefleksiju, aktivno učenje, znatiželju, inicijativu, kreativnost i dr.

Sada, pri kraju trogodišnjeg iskustva vrtića kao vježbaonice, zanimalo nas je kako suvremeni metodički pristup koji primjenjujemo u radu s djecom i studentima doživljavaju djeca, što o njemu misle studenti, a što odgajatelji-mentori.

1. Na skali od 1-5 ocijenite kako su metodičke vježbe djelovale na Vas osobno (osjećaj sigurnosti)?

	1	2	3	4	5
redovni studenti	3%	9%	18%	63%	6%
izvanredni studenti					100%
odgajatelji-mentori					100%

2. Na skali od 1-5 procijenite kako su metodičke vježbe djelovale na Vas profesionalno (osjećaj stručnosti)?

	1	2	3	4	5
redovni studenti	0%	6%	18%	51%	24%
izvanredni studenti					100%
odgajatelji-mentori					100%

3. Na skali od 1-5 procijenite kako bi predškolski odgoj i naobrazba izgledali kad bi bilo više i dulje ovakvih vježbi (dobrobit za djete)?

	1	2	3	4	5
redovni studenti	0%	3%	3%	33%	60%
izvanredni studenti					100%
odgajatelji-mentori					100%

Na pitanje

Voliš li kada dođu tete-studentice i voliš li se igrati s njima?

najčešći odgovori 63 ispitane djece (ili 96%) bili su:

Zapazili smo da su djeca bila veoma usmjerena na užitak u procesu i s mnogo su samopouzdanja prihvaćala nove osobe u udgojnoj skupini.

Rad sa studentima odvijao se u nekoliko oblika:

- mentori demonstriraju inicirane i slobodne aktivnosti
- praktičan rad s djecom svakog pojedinog studenta u

odgojnim skupinama **Vrapčić, Ježić, Zvezdice i Jabuke** dogovoren s odgajateljem-mentorom ili pedagogom vrtića i utemeljen na razvojno-primjerenjopraksi

- Da, zato što nas svašta nauče i pomažu nam
- Da jer mi je zanimljivo,
- Da jer se igramo svašta svega,
- Da jer s puno igramo
- Da, volio bih se još igrati Poly-pocket i s kompjutorima...
- Ne, volim kad smo sami, ne volim jer ih je puno (odgovor jednog djeteta).

- student u ulozi promatrača koji bilježi i naknadno argumentira svoja zapažanja o odgojno-obrazovnom procesu prema pismenim i usmenim uputama voditelja metodičkih vježbi

- zajednička stručna analiza rada uz pedagoško-instruktivno vođenje voditeljice Zdenke Karabatić. Radi uvida u doživljaj odraslih o odvijanju metodičkih vježbi zamolili smo studente i odgajatelje-mentore da procijene na skali sudova od 1-5 tri stavke. Ispitivanje je provedeno anonimno.

Ispitali smo 33 studenta redovnog i 2 studenta izvanrednog studija predškolskog odgoja te 6 odgajatelja-mentora i dobili sljedeće rezultate.

Mentori smatraju da studenti svojom brojnošću i raznovrsnošću pomažu u realizaciji projekata i dječjih aktivnosti i obogaćuju individualizirani pristup.

Svi profitiraju. - mentorica Dijana Korman.

Mnogi su studenti, stručni suradnici, upoznavši nas, rekli nešto slično riječima prof. Šempera:

U vašem je vrtiću atmosfera drukčija- tu se ugodno osjećam...njeguje se otvorenost za novine, ima puno prihvaćanja...

I zaista, od početnih koraka zbunjenosti, nesigurnosti pa i otpora prema novom i nepoznatom zadatku vježbaonice, danas smo došli do iskustva da metodičke vježbe studenata ne moraju značiti opterećenje za odgajatelje-mentore i ustanovu. One mogu biti dobitak svima koji ih zajedničkim ulaganjem ostvaruju. To potvrđuju i rezultati dobiveni primjenom skale sudova.

Budući da kvantitativni pokazatelji ne mogu ilustrirati doživljaj i stavove ispitanika navodimo neke izvode iz komentara studenata prema ponuđenim pitanjima:

1. Praksa je na mene djelovala vrlo pozitivno. Pružila mi je iskustvo u radu s djecom, ne samo u ovom vrtiću već i u ostalima u kojima sam kasnije radila. Polako postajem sigurnija u sebe...

2. Vježbe mi uljevaju sigurnost. Počinjemo osjećati djecu.

3. Veća je sigurnost nego na početku godine, slobodnija sam u radu, lakše se prilagođavam...

4. Izuzetno su dobro djelovale vježbe na mene jer sam puno naučila...moram napomenuti da su mentori vrlo susretljivi, žele pomoći. To nam pomaže u osjećaju sigurnosti i povećava osjećaj stručnosti. Odgajatelji nam puno pomažu...

5. Mislim da bi bilo korisno i za djecu i za odgajatelje da vježbe dulje traju... Kad bi praksa bila dulja mislim da bismo puno više naučili...

Poseban doprinos našeg vrtića-vježbaonice studentima vidimo u rušenju predrasuda o mogućnostima djece te s uslućenjem potvrđujemo Brunerovu izjavu:

**NEPREDVIDIVE SU
MOGUĆNOSTI DJECE.**

Inga Stojnović